

4. Jednostki określone w ust. 3, za których pośrednictwem są składane wnioski, oraz jednostki wymienione w ust. 1 pkt 8 i w ust. 2 pkt 7 po rozpatrzeniu wniosków przez powołany w tym celu zespół kierują je do Komitetu wraz z uzasadnieniem, a w razie powzięcia decyzji o nieprzedstawieniu wniosku Komitetowi zwracają go wnioskodawcy.

5. Od decyzji o nieprzedstawieniu wniosku Komitetowi wnioskodawcy przysługuje prawo ponownego skierowania wniosku do jednostki organizacyjnej, która decyzję tę powzięła, w celu przesłania go do Komitetu. Jednostka ta przekazuje wniosek Komitetowi podając przyczynę niepoparcia wniosku.

§ 11. 1. Wnioski o przyznanie nagród państwowych mogą być składane w każdym czasie. Komitet rozpatruje wnioski otrzymane do dnia 15 grudnia każdego roku nieparzystego. W terminie tym należy również składać wnioski ponownie skierowane przez wnioskodawców.

2. Członkowie Komitetu mogą zgłaszać kandydatów do nagrody państwowej bezpośrednio sekcjom specjalistycznym do dnia 15 lutego każdego roku, w którym są przyznawane nagrody państwowe.

§ 12. 1. Nagrody państwowe przyznaje Prezydium Komitetu na podstawie wniosków sekcji specjalistycznych.

2. W szczególnych wypadkach Prezydium Komitetu może:

- 1) zgłoszony wniosek odłożyć do ponownego rozpatrzenia w latach następnych, po uzupełnieniu go we wskazanym kierunku i ponownym zgłoszeniu przez wnioskodawcę,
- 2) wystąpić do naczelnych i centralnych organów administracji państwowej oraz do terenowych organów administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego, a także do organizacji społecznych, o nagrodzenie osiągnięcia zgłoszonego do nagrody państwowej,
- 3) wystąpić do organów, o których mowa w pkt 2, o nagrodzenie niektórych osób nie uwzględnionych w zespole wyróżnionym nagrodą państwową.

§ 13. Szczegółową organizację, tryb działania Komitetu, sposób podejmowania uchwał, tryb zgłaszania i dokumentowania wniosków oraz sposób ich oceny w sekcjach specjalistycznych określa regulamin Komitetu zatwierdzony przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek przewodniczącego Komitetu.

§ 14. 1. Członkom Komitetu oraz osobom zaproszonym przysługuje za udział w posiedzeniu Komitetu w ciągu doby wynagrodzenie w wysokości określonej przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek przewodniczącego Komitetu.

2. Członkom Komitetu oraz osobom zaproszonym i biorącym udział w posiedzeniach Komitetu przysługują diety oraz zwrot kosztów za hotel na zasadach określonych w przepisach w sprawie diet i innych należności za czas podróży na obszarze kraju oraz zwrot kosztów przejazdu na zasadach określonych przez Prezesa Rady Ministrów.

3. Osobom powołanym przez Komitet do opracowania opinii lub recenzji o osiągnięciu przedstawionym do nagrody państwowej przysługuje wynagrodzenie jak za opracowanie recenzji rozprawy habilitacyjnej.

§ 15. Obsługę biurową Komitetu wykonuje Polska Akademia Nauk.

§ 16. Fundusz nagród oraz wydatki Komitetu są objęte budżetem centralnym, w części dotyczącej Polskiej Akademii Nauk.

§ 17. Do dnia 1 sierpnia 1986 r. nagrodę zespołową może otrzymać zespół składający się z nie więcej niż 12 osób.

§ 18. Traci moc uchwała nr 210 Rady Ministrów z dnia 11 listopada 1975 r. w sprawie powołania oraz zakresu działania Komitetu Nagród Państwowych (Monitor Polski Nr 38, poz. 224, z 1979 r. Nr 17, poz. 103, z 1982 r. Nr 17, poz. 141 i z 1983 r. Nr 42, poz. 238), z tym że do dnia 31 lipca 1986 r. pozostaje w mocy § 9 ust. 2 tej uchwały.

§ 19. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem § 8 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

283

UCHWAŁA Nr 227 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 grudnia 1985 r.

w sprawie inwestycji zaniechanych.

Na podstawie art. 27 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. Nr 7, poz. 51, z 1983 r. Nr 71, poz. 318 i z 1985 r. Nr 37, poz. 174) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały dotyczą inwestycji zaniechanych i wstrzymanych, których realizacja nie została podjęta, a majątek nie został zagospodarowany lub zlikwidowany w terminie do dnia 31 grudnia 1985 r., zwanych dalej „inwestycjami zaniechanymi”.

2. Przez inwestycje, których realizacja została podjęta do dnia 31 grudnia 1985 r., rozumie się także

te zadania, w których podjęto realizację wydzielonego etapu.

§ 2. 1. Upoważnia się dotychczasowych inwestorów inwestycji zaniechanych do dysponowania majątkiem pochodzącym z tych inwestycji, z wyjątkiem wypadków, o których mowa w § 3.

2. Majątek, o którym mowa w ust. 1, może zostać:

- 1) zagospodarowany przez inwestorów we własnym zakresie, w tym również przy podejmowaniu inwestycji o zmienionym przeznaczeniu,

- 2) odprzedany odbiorcom krajowym lub zagranicznym bądź przekazany wraz z dotychczasowym zadłużeniem podlegającym spłacie przez nowego użytkownika,
- 3) przekazany nieodpłatnie innym jednostkom gospodarki uspołecznionej lub zlikwidowany, jeżeli dotychczasowy inwestor nie może wykorzystać go do własnych celów i nie znajdzie na niego nabywcy.

3. Odzyskane w wyniku likwidacji inwestycji zaniechanych tereny użytkowe, a przede wszystkim grunty rolne, powinny być przez inwestora niezwłocznie przekazane do zagospodarowania właściwym terenowym organom administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia podstawowego.

§ 3. Organy założycielskie inwestorów w terminie do dnia 30 czerwca 1986 r.:

- 1) dokonają przekształcenia przedsiębiorstw w budowie w czynne przedsiębiorstwa — w odniesieniu do tych jednostek, które są zdolne do przejęcia i eksploatacji majątku pochodzącego z inwestycji zaniechanych,
- 2) dokonają likwidacji tych przedsiębiorstw w budowie, które nie mają warunków do przejęcia i eksploatacji majątku z inwestycji zaniechanych,
- 3) określają przeznaczenie majątku pochodzącego z inwestycji zaniechanych likwidowanych przedsiębiorstw w budowie zgodnie z § 2 ust. 2 i 3.

§ 4. 1. Zadłużenie inwestorów z tytułu wykorzystanych kredytów na finansowanie inwestycji zaniechanych może podlegać częściowemu lub całkowitemu umorzeniu, w zależności od możliwości wykorzystania tego majątku w sposób określony w § 2 ust. 2.

2. Decyzję o wysokości umorzenia kredytu podejmuje Minister Finansów na wniosek inwestora zaopiniowany przez bank finansujący i izbę skarbową. W odniesieniu do przedsiębiorstw w budowie wnioski o umorzenie kredytu składa organ założycielski w ramach postępowania likwidacyjnego, o którym mowa w § 3 pkt 2 i 3.

3. Nie umorzona część kredytu podlega spłacie przez dotychczasowego inwestora lub jednostkę przejmującą majątek inwestycyjny do zagospodarowania — w terminie i na warunkach uzgodnionych z bankiem.

4. Termin składania wniosków, o których mowa w ust. 2, upływa z dniem 30 czerwca 1986 r. W razie niezłożenia przez inwestora w tym terminie wniosku o umorzenie kredytu wykorzystanego na finansowanie inwestycji zaniechanych, zadłużenie kredytowe z tego tytułu podlega spłacie przez dotychczasowego inwestora. W odniesieniu do likwidowanych przedsiębiorstw w budowie organ założycielski w porozumieniu z Prezesem Narodowego Banku Polskiego i Ministrem Finansów uzgodni sposób oraz terminy spłaty zadłużenia kredytowego.

§ 5. 1. Środki finansowe uzyskane ze sprzedaży majątku pochodzącego z inwestycji zaniechanych inwestor przeznacza:

- 1) na spłatę nie umorzonego kredytu bankowego, a w pozostałej części, po spłacie kredytu, na fundusz rozwoju,
- 2) w razie całkowitego umorzenia kredytu — w 60% na dochód budżetu centralnego, a w 40% na fundusz rozwoju.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się również w razie sprzedaży majątku przed podjęciem decyzji o umorzeniu kredytu.

3. W przedsiębiorstwach w budowie środki, o których mowa w ust. 1, pozostałe po spłacie kredytu bankowego przekazuje się w 60% na dochód budżetu centralnego i w 40% do dyspozycji organu założycielskiego na cele rozwojowe, z przeznaczeniem w pierwszej kolejności na pomoc w finansowaniu zakupów majątku pochodzącego z inwestycji zaniechanych, w szczególności gdy nabywany majątek ma być wykorzystany do realizacji preferowanych celów społeczno-gospodarczych.

§ 6. 1. Dotychczasowi inwestorzy inwestycji zaniechanych mają obowiązek pełnić nadzór nad placami budów tych inwestycji, konserwować maszyny i urządzenia oraz wykonywać niezbędne roboty zabezpieczające — do czasu wznowienia inwestycji bądź zagospodarowania lub likwidacji majątku z placów budów.

2. Koszty nadzoru, konserwacji i robót, o których mowa w ust. 1, a także likwidacji majątku pochodzącego z inwestycji zaniechanych pokrywa inwestor w terminie do dnia 30 czerwca 1986 r. z kredytu bankowego udzielanego na ten cel, a po tym terminie — z własnych środków.

3. Koszty, o których mowa w ust. 2, ponoszone na inwestycje wymienione w załączniku do uchwały, mogą być pokrywane z kredytu bankowego również po dniu 30 czerwca 1986 r., jednak nie dłużej niż do dnia 31 marca 1987 r.

§ 7. Dopuszcza się możliwość wznowiania inwestycji zaniechanych, z zachowaniem ogólnie obowiązujących warunków i zasad realizacji oraz finansowania inwestycji.

§ 8. Minister Finansów w porozumieniu z Prezesem Narodowego Banku Polskiego określi szczegółowe zasady umarzania wykorzystanych kredytów, a także płatności i rozliczeń z tytułu sprzedaży, przekazywania lub likwidacji majątku z inwestycji zaniechanych oraz zasady rozliczania kwot uzyskanych ze sprzedaży majątku z inwestycji zaniechanych, finansowanych z udziałem środków innych niż kredyt.

§ 9. Minister Handlu Zagranicznego podejmie za pośrednictwem central handlu zagranicznego, na podstawie ofert inwestorów, działania w celu odprzedania odbiorcom zagranicznym majątku z inwestycji zaniechanych nie zagospodarowanego w kraju.

§ 10. Zaleca się organizacjom spółdzielczym, społecznym i politycznym podjęcie działań wynikających z przepisów uchwały. Do inwestycji zaniechanych tych organizacji stosuje się odpowiednio przepisy uchwały.

§ 11. Traci moc uchwała nr 120 Rady Ministrów z dnia 16 września 1983 r. w sprawie zagospodarowania lub likwidacji inwestycji wstrzymanych, zmieniona uchwałą nr 130 Rady Ministrów z dnia 28 września 1984 r.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

Załącznik do uchwały nr 227 Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1985 r (poz. 283)

WYKAZ INWESTYCJI ZANIECHANYCH, DLA KTÓRYCH KOSZTY NADZORU, ZABEZPIECZENIA I KONSERWACJI MOGĄ BYĆ POKRYWANE KREDYTEM BANKOWYM PO DNIU 30 CZERWCA 1986 R.

| Lp. | Inwestor Nazwa i lokalizacja zadania |
|-----|--|
| 1 | Kombinat Metalurgiczny HUTA KATOWICE — budowa Walcowni Ciągłej Blach „2000” |
| 2 | — budowa linii stali Huta JEDNOŚĆ |
| 3 | — budowa Walcowni Ciągłej Rur Huta im. B. BIERUTA w Częstochowie |
| 4 | — rozbudowa Walcowni Blach Grubych do zdolności produkcyjnej 1430 t/r Sądeckie Zakłady Elektrod Węglowych w Nowym Sączu |
| 5 | — modernizacja i rozbudowa Zakłady Elektromaszynowe EDA w Poniatowej |
| 6 | — rozbudowa zakładu w zakresie zwiększenia produkcji sprężarek do chłodni domowych Koneckie Zakłady Odlewnicze w Końskich |
| 7 | — rozbudowa i modernizacja zakładu Olkuska Fabryka Wentylatorów OWENT w Olkuszu |
| 8 | — budowa fabryki wentylatorów Zakłady Aparatury Chemicznej METALCHEM w Opolu |
| 9 | — budowa zakładów II etap Fabryka Kosmetyków POLLENA-MIRACULUM w Krakowie |
| 10 | — rozbudowa fabryki kosmetyków Zakłady Stolarki Budowlanej STOLBUD w Tucholi |
| 11 | — budowa zakładu produkcyjnego |

284

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 19 grudnia 1985 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie warunków, trybu i zasad przeprowadzania przetargów walutowych.

Na podstawie § 3 uchwały nr 235 Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1982 r. w sprawie organizowania na zasadach eksperymentu przetargów opartych o kryteria efektywności na sprzedaż walut wymiennalnych dla przedsiębiorstw państwowych i spółdzielni (Monitor Polski Nr 32, poz. 276 i z 1983 r. Nr 35; poz. 193) oraz ust. 7 w rozdz. VI załącznika nr 3 do uchwały nr 178 Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1985 r. w sprawie centralnego planu rocznego na 1986 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 22 lutego 1983 r. w sprawie warunków, trybu i zasad przeprowadzania przetargów walutowych (Monitor Polski Nr 8, poz. 51 i Nr 36, poz. 205 oraz z 1985 r. Nr 1, poz. 7) wprowadza się następujące zmiany:

w § 13 w ust. 2 po wyrazach „XXX przetarg 20.XII. 1985 r.” dodaje się wyrazy:

„XXXI przetarg — 27.I.1986 r.
XXXII przetarg — 25.II.1986 r.
XXXIII przetarg — 25.III.1986 r.
XXXIV przetarg — 25.IV.1986 r.
XXXV przetarg — 26.V.1986 r.
XXXVI przetarg — 25.VI.1986 r.
XXXVII przetarg — 25.VII.1986 r.
XXXVIII przetarg — 25.VIII.1986 r.
XXXIX przetarg — 25.IX.1986 r.
XL przetarg — 27.X.1986 r.
XLI przetarg — 25.XI.1986 r.
XLII przetarg — 22.XII.1986 r.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: w z. Z. Pakuła

Oплата za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi: rocznie 800,— zł, półrocznie 500,— zł.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Wydział Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powińska 69/71, 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 1331-1300-85.

Cena 32,00 zł